

vil blive stillet uheldigere, at den tværtimod, da det tidligere fastsatte Maximum af 400 Rbd. er bortfaldet, vil, hvis den, hvad jeg ikke tvivler om, vil hde ligesaa Meget som hidtil og i samme Forhold til Heste og Dvæg, kunne faae et større Tilskud fra Staten end hidtil. Statens Tilskud til Hingstpræmierne vil nemlig være afhængigt af Størrelsen af det Beløb, Landboforeningen selv giver, og med Hensyn til Dvæg, som ganske vist har en overveiende Betydning paa det Sted, vil man ikke være bunden ved det hidtil bestaaende Maximum.

Der staaer endnu tilbage at omtale, hvorledes Commissionerne til Uddeling af Hestepræmierne ville være at sammensætte. Den Tanke ligger nær, at Landboforeningerne skulle vælge Medlemmer hertil, men det skal jeg da møde med en Indvending, som ikke kan gjenbrives, nemlig den, at en Landboforening og en Landboforening kunne være høist forskjellig Ting, uagtet det er det samme Navn. Der er nogle Landboforeninger, der ere talrige og disponere over betydelige aandelige og pecuniære Kræfter, og jeg skal være den Sidste til at miskjende saadanne Foreningers Betydning for Landets Opløst; men der er heller Ingen, der vil benægte, at der gives Foreninger, der bestaae for ganske smaa, snevre Kredse, og som maaffee alene ere bleve stiftede, fordi En eller Anden er bleven vred over, at han ikke har faaet Præmie og derfor har formaaet en 20—30 Mennesker til at gaae ud af en større Forening for at danne en ny; det bliver altsaa Landboforeninger for Herreder og Sogne. Derfor mener jeg, at med al mulig Respect for Landboforeningerne kan man dog ikke, naar man ikke kan opstille en Definition af hvad der skal kaldes en Landboforening, give disse Udkomst til at optræde paa en saadan Maade, thi det er ingenlunde tilstrækkeligt, at en Forening giver sig dette Navn. Hvis der fandtes eensartede Landboforeninger for omtrent lige store Districter og med omtrent lige store Kræfter, da maatte man ganske vist henvende sig til dem; men der vilde indtræde uopløselige Conflictter, naar man her ganske i Almindelighed vilde give Landboforeningerne en saadan Ret uden at tilføje en nærmere Definition. Jeg troer virkelig, og det siger jeg med en vis indre Over-

beviisning, at Udkastet har været heldigt med Hensyn til Sammensætningen af denne Commission. Der findes deri en Repræsentant for Staten, og da Staten giver det overveiende Bidrag, er det jo aldeles i sin Orden, at den udnævner en saadan; det videnskabelige, principielle Element er repræsenteret deri, og der er sørget for, at Staten kommer til at føre det Tilsyn, som den naturligvis er forpligtet til at føre med Anvendelsen af Summer, hvoraf en saa betydelig Deel udredes af Statens Midler. Men det er saa langt fra, at Statens Repræsentation er den overveiende, at der tværtimod er anvist de locale Anskuelser og Interesser, hvis Fremtræden jeg paapegede som Præmiesystemets Udside, fuld Raadighed, og da det, som sagt, her ikke gif an at appellere til Landboforeningerne, har jeg henvendt mig til Amtsraadet, der staaer som en Autoritet mellem Staten og selve Befolkningen. Det er nu saa langt fra Mening, at Amtsraadene skulle vælge En ud af deres egen Midte, at jeg tværtimod anseer det som givet, at disse, som bedst maae kjende de personlige Forhold, ville træffe deres Valg iblandt Egnens dem meest bekendte Hesteopbrættere eller Hippologer. Det er altsaa kun undtagelsesviis, at Amtsraadsmedlemmer ville optræde i Commissionen, men man har igjennem denne Bestemmelse en Garanti for, at her indtræder 2 kyndige og rejsindige Medlemmer, som derhos kunne repræsentere de paa Egnen herskende Anskuelser. Men dernæst kan enhver Forening eller Privatmand, der hder et Tilskud af 200 Rbd., vælge et Medlem til Commissionen eller, forsaavidt det er en Privatmand, selv indtræde i samme, og her kommer det rette Maal for Landboforeningernes Virksomhed, idet der er indrømmet Enhver, som vil constatere sin Interesse for Sagen ved at give et rigeligt Bidrag, fuld Afgang til at have Stemme i dette Forhold. Jeg skal i denne Henseende give den ærede Landsthingsmand (Nørgaard) ligeoverfor mig fuldkommen Ret i, at hvis saadanne Folk ikke findes, kommer Commissionen kun til at bestaae af de af Staten og Amtsraadene valgte Medlemmer, men saa kan heller ikke Noget være mere retfærdigt end dette, thi saa vil Commissionen alene komme til at uddele Regjeringens Bidrag, og er da